

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519291760.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

"Da jeg var kommen til mig selv, var den første, jeg spurgte efter, vor kjere Præst; den anden la *Fosse* - thi *Annettes* Navn kom ikke over mine Læber; det laa begravet og indgravet i mit Hjerte, som en hellig Løndom, der gjemmes til Evigheden." - Min Fader foldede sine Hænder, og saae til Himmelen: "Hisset min Søn!" sagde han, "lønner Gud de Ædle, som gik i Døden for Dig og din Fader! - Hør og velsign deres Minde! Tilbed et Forsyn, der atter kalder Dig tilbage til Livet og Friheden! - For otte Dage siden havde jeg i fire og tyve Timer Intet seet til disse vore Venner, der stedse skiftedes til at vaage og pleje Dig. Du var falden i en dyb Søvn. Jeg gik ind i Forsamlingsstuen - de vare ikke der. Jeg spurgte om dem: een af Fangerne fortalte mig, at de alt den forrige Dag vare guillotinerede. Dødsherolden havde kaldt paa *Charost*, Fader og Søn. Fader *Tirlemont* traadte frem under mit Navn, og raabte til Forsamlingen: "Min Søn *Louis*! hvor er Du!" "Her!" svarede la *Fosse*. Tribunalets Officiant og Vagten kjendte hverken dem eller os; de øvrige Fanger taug, grebne af Beundring over en saadan heltemodig Opofrelse. Man vidste, at *Lebon* paa nogle Dage havde forladt *Arras*; deres ædle Bedrag lykkedes - de lede Døden for os. Fromme *Tirlemont*! Du fulgte din Frelsers Exempel! 155 Arme la *Fosse*! dit Hjerte var nu kun tilgængeligt for een Følelse - Venskabets. Du havde samme Dag erfaret din Moders, din Søsters og din Elskedes Henrettelse i Nantes. Og her, min Søn! hør hvilken frelsende Stemme tilhvidsker os i Røverhulen!" Han fremdrog en lille Billet, og læste: "Min gamle Velgjører! mindes De endnu deres *Jean Petit*? han som havde saadan uimodstaaelig Lyst til Søen, og som De lod undervise i Navigationen, og som De forsynede med Kiseder og Penge? Det er nu tyve Aar siden jeg forlod Rougemont og gik til Martinique. For tre Aar siden kom jeg tilbage derfra, og bosatte mig som velhavende Kjøbmand i Douanenez. Revolutionen rev mig ind i sin Hvirvel: jeg greb Kaarden, og befinder mig nu 20 Maaneder her i Arras, som Bataillonschef. Jeg staaer mig godt med et af Tribunalets Medlemmer. Han viste mig Listen over de Fangne og Henrettede, og samme Dag skulde De og deres Søn høre til de Sidstes Tal. Jeg blev i Retten, for at prøve Noget til deres Redning: da seer jeg den ærværdige Pater *Tirlemont* og en Ubekjendt, som tilegne sig deres Navne. Jeg mærker Hensigten og tier. Af en Veninde - hvis Navn Intet gjør til Sagen - erfarer jeg, at de Begge endnu vare ilive. Ved samme Veninde lader jeg Dem vide: at jeg ved Midnatstid den 13de Dennes (det er Overmorgen) indfinder mig ved Fængslet. Hun skal hjælpe dem ud. Vi gaae til min Bopæl, hvor passende Forklædning og falske Passe vil bringe dem over Grændsen. Jeg veed, De er uskyldig i den Brøde, hvorfor De er beskyldt, og at den gode *Lebon* har et Horn i Siden paa Dem fra gammel Tid af. De var engang min Velgjører - en Fader for mig, og - Taknemmelighed er en republicansk Dyd. Mit Brev maa De for Følgernes Skyld tilintetgjøre!" - Han brændte det, saasart jeg havde erfaret dets Indhold."